

mješoviti zbor Muzičke akademije Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli održali su zajedno dva koncerta, a prvo djelo u zajedničkoj izvedbi bila je praizvedba oratorijskoga djela istarskoga kompozitora prof. Branka Okmace – *Regina Caeli* za simfonijski orkestar i zbor.

U petak 14. listopada 2022. zajedno su nastupili u katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije u Puli, a u subotu 15. listopada u crkvi sv. Eufemije u Rovinju. Program koncerata bio je sastavljen od djela kompozitora iz triju država članica Europske unije – Italije, Njemačke i Hrvatske. Na koncertu u Puli praizvedeno je oratorijsko djelo istarskoga skladatelja i profesora na Muzičkoj akademiji u Puli Branka Okmace – *Regina Caeli* za simfonijski orkestar i zbor. Praizvedbom je dirigirao Domeniko Briški, docent na Muzičkoj akademiji Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli te voditelj Akademskoga zbora.

Koncert je nastavljen Schubertovim *Magnificat* te izvedbom *Messa di gloria e credo* Gaetana Donizettija. U tom djelu orkestrom i združenim zborom dirigirao je mo. Wolfgang Endros. Solističke dionice otpjevali su Anette Regnitter, sopran; Edit Kienzl, alt; Johannes Jonas Mang, tenor i Cedric Bayard, bas.

»Veliko je zadovoljstvo svakomu skladatelju kada mu se izvodi njegovo djelo, mislim da je to nešto najljepše što se jednomu skladatelju može dogoditi. Djelo ima uskrsni tekst, teksta nema puno, skladba odiše jednim veseljem, optimizmom i nadom. Nadam se da sam ovom skladbom to uspio prenijeti publici«, rekao je prof. Okmace u izjavi za medije neposredno nakon završetka koncerta.

Doc. Briški istaknuo je tom prigodom »zahvalnost Bogu što nam daje takve mogućnosti«. »Zaista je On svojom Providnošću vodio cijelu organizaciju i suradnju s gostima iz Njemačke.« Upitan o tome što za njega znači dirigirati praizvedbu toga sakralnoga djela jednoga renomiranoga istarskoga kompozitora upravo u pulskoj katedrali, naglasio

je da je »djelo prof. Okmace nadahnuto Duhom Svetim. On je vjerojatno uzeo tu tematiku jer je ovaj koncert trebao biti prije dvije godine u uskrsnom vremenu. Djelo je tako profinjeno, ta solo truba na početku, to je kao jedan zov, sve je sadržano u tih nekoliko taktova trube solo. To je divno djelo, prekrasno djelo, jako povezano značenje teksta s glazbom. Svaka praizvedba nešto znači, ali ovo je zaista jedan poseban osjećaj, pogotovo ovdje u Puli, djelo domaćega čovjeka, vrhunskoga majstora kompozicije i onda još u ovoj našoj pulskoj katedrali. Jednostavno, sve se stopilo.«

Mo. Wolfgang Endros pohvalio je izvanrednu suradnju s pulskom Muzičkom akademijom zbog čega je »koncert tako dobro uspio«. Pohvalio je nadalje akustiku pulske katedrale, istaknuvši također da djelo Gaetana Donizettija dobro pristaje tomu prostoru, čak i filigranski detalji glazbe dolaze do izražaja. Pohvalio je program večeri te je naglasio da je djelo profesora Okmace, tako himničkoga karaktera, izvrsno odgovaralo početku koncerta. Nastavak je bio s mladenačkim, virtuoznim Schubertovim djelom, a večer je zaključena s grandioznim Donizettijevim djelom.

Nazočnost brojne publike dokaz je da Pula cijeni, voli i želi na svojoj kulturnoj pozornici imati kvalitetnu klasičnu sakralnu glazbu.

G. Krizman

NADBISKUPIJSKA SMOTRA I SUSRET ŽUPNIH ZBOROVA U OTOKU

Drugi dio Nadbiskupijske smotre i susret župnih zborova Đakovačko-osječke nadbiskupije održan je u župi sv. Antuna Padovanskoga u Otoku 22. listopada 2022. Susret je okupio 13 župnih zborova iz sljedećih župa: Sv. Martina biskupa – Beli Manastir, Rođenja BDM – Kruševica, Sv. Franje Asiškoga – Gradište, Sv. Josipa radnika – Osijek, Sv. Martina

biskupa – Bošnjaci, Mučeništva sv. Ivana Krstitelja – Županja, Sv. Ivana Krstitelja – Vladislavci, Rođenja BDM – Višnjevac, Sv. Ćirila i Metoda – Vinkovci, Sv. Antuna Padovanskoga – Otok, Preslavnoga Imena Marijina – Osijek, Sv. Martina biskupa – Privlaka te Sv. Marka ev. – Trnjani.

Prije početka misnoga slavlja zborove je pozdravio mo. Ivan Andrić, predstojnik Nadbiskupijskoga ureda za crkvenu glazbu, a potom je uslijedila zajednička proba zborova.

Središnji dio susreta bila je sveta misa koju je predvodio preč. Mato Gašparević, ravnatelj UZUK-a i ekonom Bogoslovnoga sjemeništa u Đakovu, a uz domaćega župnika suslavila su još šestorica svećenika. Uvodeći u misno slavlje preč. Gašparović pozdravio je sudionike smotre te rekao: »Cijela liturgija, ali i naši životi, izražava pjesmu hvale Božjoj slavi, ljubavi i milosrđu. Ohrabrimo stoga svoja srca za iskreno kajanje zbog grijeha kojima smo sebi i drugima zamutili pogled na Boga i iznevjerili dar nebeskoga kraljevstva.«

U prigodnoj homiliji među ostalim je naglasio kako liturgijsko pjevanje u našoj molitvi i svakom liturgijskom slavlju očituje ljepotu slobode i snagu ljubavi koja na zemlji gradi nebesko kraljevstvo: »Liturgijska glazba ponajprije je izričaj one zbilje koja dolazi odozgo. Tako s pravom možemo reći da je liturgijska glazba 'nebeska', 'anđeoska', što znači da nas zahvaća i dira na način koji zemlja ne može dati. Kada čovjek daje hvalu Bogu, samo

riječ nije dovoljna. Riječ upućena Bogu nadilazi granice ljudskoga govora i traži pomoć od glazbe. Bezbroj puta biblijska je riječ postala slikom, glazbom, pozizijom, koristeći se govorom umjetnosti kako bi bila objavljena Riječ koja je postala tijelom.«

Pozvao je okupljene da dopuste da ih Gospodin odgaja za otvorenost koja vodi brigu o formaciji i o zajedničkom služenju onih koji pospješuju liturgijski život, ne dopuštajući da se u te suodnose ugnijezde sterilne polemike i razdori koji iznutra razaraju liturgijska okupljanja. »Ono što svakako treba izbjeći jest da u našim crkvenim zajednicama bude puno jadikovanja i nesuglasica, a premalo nastojanja i istinskoga truda«, naglasio je propovjednik, dodajući kako je liturgijsko pjevanje posebno služenje, puno žrtve i strasti, stvaralaštva i odgovornosti.

Osvrćući se na naviješteno evanđelje koje naglašava da u Crkvi postoje razni i različiti darovi, kazao je kako biti crkveni glazbenik ili pjevač znači kao pojedinac služiti svima. »Uvijek je tako, neki svojim darom služe svima. Kako nam je lijepo doći u vjerničke zajednice koje njeguju lijepo i zanosno liturgijsko pjevanje i koje svojom službom i raspjevanošću šire i naviještaju Božju riječ«, rekao je propovjednik te zaključio: »Hvala vam zato, dragi pjevači, za vaš trud, uloženo vrijeme, nesebičnost, radost, evangelizaciju, apostolsku i proročku službu koju ispunjavate svojim pjevanjem u li-

turgijskim slavljinama u svojim župnim zajednicama. Gospodin vas blagoslovio i snažio svojom blizinom, milosrđem i ljubavlju.»

Misno slavlje pjevanjem su uveličali svi nazočni zborovi pod ravnanjem maestra Andrića i uz orguljsku pratnju orguljaša župe Otok prof. Jana Valenčika. Po završetku misnoga slavlja uslijedio je revijalni dio smotre na kojem su župni zborovi izvodili po jednu skladbu pripremljenu za tu smotru. Susret je završio dodjelom zahvalnica, a potom druženjem i domjenkom oko kojega su se potrudili župljani Otoka.

Mira Bošnjaković / Tiskovni ured

U CVETKOVIĆU POSTAVLJENA SPOMEN-PLOČA NA RODNU KUĆU MAESTRA LJUBOMIRA GALETIĆA

Povodom 25. godišnjice smrti maestra Ljubomira Galetića, 23. lipnja 2022., u Cvetkoviću je postavljena spomen-ploča na njegovoj rodnoj kući. Velečasni Ljubomir bio je svestran umjetnik i znanstvenik: skladatelj, zborovođa, muzikolog i pedagog, a svojim djelom znatno

je obogatio hrvatsku crkvenu glazbenu kulturu.

Glazbeni velikan velečasni Ljubomir Galetić, svećenik, znanstvenik i umjetnik, rođen je u Cvetkoviću 6. veljače 1938., u obitelji Ivana i Alojzije rođene Rataj. Pučku školu pohađao je u rodnom Cvetkoviću, a Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju i studij filozofije i teologije završio je u Zagrebu. Za svećenika je zaređen 29. lipnja 1964., a mladu misu slavio je 12. srpnja 1964. pred kapelom svetoga Mirka u Cvetkoviću.

»Velečasni Ljubomir bio je svestran umjetnik i znanstvenik: skladatelj, zborovođa, muzikolog i pedagog, a svojim djelom znatno je obogatio hrvatsku crkvenu glazbenu kulturu. Od 1965. studirao je crkvenu glazbu na Papinskom institutu u Rimu. Od 1971. do 1980. bio je dirigent katedralnoga zbora u Zagrebu, a od 1980. profesor na Institutu za crkvenu glazbu u Zagrebu. Sudjelovao je u izdavanju časopisa za crkvenu glazbu *Sveta Cecilija* i objavio brojne muzikološke radove i osvrtne. Skladao je mise, motete, antifone, psalme i pučke popijevke. Mnoge njegove skladbe tiskane su u crkvenim i liturgijskim pjesmaricama. Preminuo je 23. lipnja 1997. u Zagrebu te sada obilježavamo 25 godina od njegove smrti«, izvijestila je Matica hrvatska Jastrebarsko.

O Ljubomiru Galetiću prof. Niko Luburić je rekao: »Bio je jedan od najvažnijih skladatelja hrvatske liturgijske glazbe 20. stoljeća.«

Idejna začetnica postavljanja spomen-ploče na rodnoj kući Ljubomira Galetića bila je Katarina Rončević, omiljena jaskanska orguljašica i profesorica glazbenoga odgoja. Ogranak Matice hrvatske u Jastrebarskom podržao je tu vrijednu inicijativu pa je član Predsjedništva Nino Škrabe sastavio tekst za ploču, a član Predsjedništva Zvonimir Kufrin napravio nacrt ploče. U postavljanje spomen-ploče uključili su se mještani Cvetkovića predvođeni Ivanom Bakšićem,